

A szétgurított középiskola

Több mint száz éve foglalkoznak mozgássérültekkel a Mozgásjavító Általános Iskola és Szakközépiskola épületében, amelyet 3,5 milliárd forintból korszerűsítettek nemrég. De a Fővárosi Önkormányzat most úgy találta: alkalmatlan a hely kerekesszékes középiskolás diákok tanítására. Az iskola igazgatóját, Locsmándi Alajost hiába kérdeztük: az államosított oktatási intézmények fenntartója, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ az összes iskolai alkalmazottnak megtiltotta, hogy közvetlenül nyilatkozzon a sajtónak. Ezért

megkerestük a mozgásjavító előző igazgatóját, aki azt is elmondta: a szülőket felhívartotta a főváros határozata. **HERSKOVITS ESZTER** írása.

A Mozgásjavító Általános Iskola és Szakközépiskola honlapján videó az intézményről. A kisfilmen jól látható: a tágas és frissen festett folyosókon kényelmesen elférnek a kerekesszékek. Az oktatás modern tantermekben zajlik. A korábban diákotthonként és általános iskolaként működő épületet fővárosi és állami forrásból, összesen 3,5 milliárd forintból újítták föl 2011-re. Úszómedence is épült a diákoknak.

Nádas Pál akkor még igazgatója volt az iskolának. Tavaly nyugdíjazták. De eredeti tervei szerint a felújítások második üteme – 200 millió forintos beruházás – még hátravolt. Csakhogy Budapest új vezetése – forráshiányra hivatkozva – most lefújta a tervet. Sőt, azt írták az iskolának küldött levelük-

ben: az intézmény épülete alkalmatlan a további középiskolai évfolyamok fogadására, s Nádas Pál félretájékoztatta őket, merthogy szerintük nem megfelelőek ott a körülmények. Véleményüket – cinikus módon – Nádas Pál további tervével „indokolták”, amelyben az szerepelt: a második fejlesztési periódusban a jelenlegi tizen-négy akadálymentesített vécé mellé kialakítanak még négyet, felújítják a kémia- és fizikaszertárat, s újabb tantermeket is átadnak. Nos, a városvezetés épp ezek hiányára hivatkozott. Azt is kifogásolták, hogy az egyik osztályteremben nincs elegendő ablak. Szerintük három kellett volna oda. Kettő volt.

Az „ablakos történetet” később városi legendának minősítette Csomós Miklós főpolgármester-helyettes a 168 Óra online rádiójának adott

interjújában. Arra viszont nem volt meggyőző válasza: akkor mi teszi alkalmatlanná a 3,5 milliárdért felújított épületet egy újabb, mintegy tízfős osztály befogadására?

Nemrég amúgy az új igazgató, Locsmándi Alajos kifestette a „kritikus termet”, majd átadta az oktatási államtitkársággal szorosan együttműködő Educatio Kht.-nak. A szervezet tagjai szekciózást tartanak ott. Nem panaszkodtak sem a teremre, sem az ablakok számára.

Ahogy a diákok szülei sem. Soha. Egyikük – a többi szülő nevében is – levelet küldött Tarlós Istvánnak: „Az országban egyedülállóan ez az intézmény biztosítja a legsúlyosabb mozgássérült gyermekek részére a legkorszerűbb nevelést, oktatást, a különböző terápiákat, mozgásfejlesztést, gondozást, egészségügyi ellátást. Mindezt a legfelkészültebb, legújabb ismeretekkel rendelkező szakemberekkel.”

A szülők arról is tájékoztatták a főpolgármestert: a szakközépiskolára húsz évet vártak.

Még 1987-ben, az akkor megválasztott Nádas Pál igazgatót azzal kereste meg a szülői munkaközösség és a tantestület, hogy alakítsanak ki

MTI-FOTO

speciális középiskolát a mozgásjavító keretein belül a súlyosan mozgássérült, de épelméjű diákoknak. Hogy mekkora szükség lenne erre, Nádas Pál tudta a legjobban: akkor már

RISKÓ GÁSPÁR FELVÉTELE

Nádas Pál: Egyénfüggő, ki mikor érik meg az integrációra

tizenöt éve dolgozott ott tanárként. Az államszocializmus idején a mozgássérülteket – „szakzsargonnal” – az út szélén hagyták. Nem foglalkoztak velük.

A speciális képzés jelentőségét végül 1993-ban ismerte fel Budapest vezetése: programjába beemelte a középiskola megvalósítását. Ugyanakkor a tervpályázatot csak 2003-ban hirdették meg. Az első középiskolás osztály a 2010–2011-es tanévben indult.

A középiskola célja a mozgássérültek „elitképzése”: a diákok pénzügyi és vállalkozási ismereteket, idegen nyelveket tanulnak. Csak így van esélyük a munkaerőpiacon. Ma Magyarországon a mozgássérültek alig több mint tizede dolgozik; nyolcvan százalékuk inaktív. A kormány szerint erre a rehabilitációs hozzájárulás a megoldás, amelyet minden 25 fő feletti cégnek fizetnie kell, ha nem alkalmaz megváltozott munkaképességű, például mozgássérült dolgozót. Az intézkedés nem vezetett eredményre. Nem is igazán a nyitottság vagy az akadálymentesítés hiánya miatt. Sokkal

inkább azért, mert a cégek nem találnak elég szakképzett munkaerőt.

A speciális képzést nyújtó szakközép tanulói most „kényszerintegrálná” a főváros. Említett levelükben már azt is írták, a jelenlegi igazgató vegye fel a kapcsolatot a Petrik Lajos Két Tanítási Nyelvű Vegyipari, Környezetvédelmi és Informatikai Szakközépiskolával és a Neumann János Számítástechnikai Szakközépiskolával a 2012-ben indult évfolyam „elhelyezése érdekében”. A felsőbb évesek maradhatnak: a főváros vezetésének tervei szerint „kifutó rendszerben” szüntetnék meg a középiskolai oktatást.

A szülők többsége különben pontosan tudja, mit jelent az integráció: sokan az épeknek fenntartott intézményekből vitték át gyerekeiket a mozgásjavító szakközépiskolába.

– Az volt a célunk, hogy diákjaink felnőttkorukra a társadalom egyenrangú tagjaivá váljanak. Erre fel kell készíteni őket: egyénfüggő, ki mikor érik meg az integrációra. Ez felülről nem eldönthető – mondja Nádas Pál.

A volt igazgató járt azokban az iskolákban, ahova a főváros vezetése küldené a mozgássérült diákokat. Bár az épületeket felújították, szerintem egyik sem alkalmas arra, hogy egy egész osztályt átvegyen a mozgásjavítóból.

– Ráadásul a mozgásjavítóban képzett és tapasztalt szakemberek foglalkoznak az igenis speciális hozzáállást igénylő, súlyosan mozgássérült gyerekekkel. Azokban az iskolákban, ahol csak nagy ritkán tűnik fel egy-egy integrációra alkalmas mozgássérült diák, nincs meg ez a szakmai háttér és rutin. A diákok többsége állandó orvosi felügyeletet és segítséget igényel.

De hiába tiltakoztak a szülők, és kérték a főpolgármestert, változtassa meg álláspontját. S noha a mozgássérültek legnagyobb érdekvédelmi szervezete, a MEOSZ közleményekben is megerősítette, szintén a szülők pártján áll, a főváros vezetését sem a szülők kérése, sem a MEOSZ véleménye nem érdekelte. Az iskola nem szerepel a központi felvételi jegyzékben. Alig néhány héttel a február 15-ei jelentkezési határidő előtt.

21-én a KIK közleményt adott ki, mely szerint megvizsgálják a szakképzés körül kialakult helyzetet. A vizsgálat lezárultáig az iskola fogadhat jelentkezőket.